

ring af fast ejendom og løsøre (1969-loven). FT 1968-69: 731, 1439, 5981, 6651; A 1233: B 1241.

§§ 18-19 i 1969-loven omhandler, hvem krigsersatninger skal udbetales til, og hvornår erstatningskrav bortfalder.

I medfør af § 37 i 1969-loven forpligtes her i landet værende forsikringsselskaber, kommuner samt andre offentlige myndigheder til at bistå et Krigsforsikringsinstitut.

§§ 38-44 i 1969-loven fastsætter nærmere regler om anmeldelse af krigsskader samt behandling af sådanne anmeldelser.

Efter § 38 i 1969-loven skal anmeldelse af krigsskader ske uden ugrundet ophold til instituttet, og anmeldelse skal ske senest 6 måneder efter, at rederen er blevet vidende om skadens opståen. Hvis rederen frygter, at en skadesanmeldelse ikke rettidigt vil kunne komme frem til instituttet, vil rederen kunne anmelde skaden til et forsikringsselskab. Det i § 38, stk. 1, stillede krav om, at det skal være et dansk forsikringsselskab eller et dansk forsikringsselskabs stedlige repræsentant er ikke gældende for skader omfattet af lov om krigsforsikring af skibe. Institutet lader snarest muligt anmeldte skader registrere og vurdere, jf. § 39 i 1969-loven. Efter § 40 i 1969-loven er instituttet forpligtet til at give skadelidte besked om resultaterne af registreringen og vurderingen. Skadelidte har ved skriftlig henvendelse til instituttet krav på omvurdering indtil en måned efter modtagelse af besked om registreringen og vurderingen, jf. § 41 i 1969-loven. Efter § 42 i 1969-loven afholdes udgifter til registrering og vurdering af instituttet. Ved vurdering og omvurdering lægges de umiddelbart før skadens indtræden lovlige priser til grund, jf. § 43 i 1969-loven. § 44 i 1969-loven vedrører pante rettigheder og andre rettigheder i skibe.

I § 44, stk. 3, henvises der til § 40, stk. 4, 1. pkt. i tinglysningsloven, hvorefter en panthaver ikke, når han giver skyldneren henstand med renter eller lignende ydelser, kan bevare sin panteret for disse forud for de efterfølgende eller sideordnede panthavere ud over et år fra forfaldsdagen. Den tilsvarende bestemmelse for panterrettigheder i skibe findes i § 50, stk. 1, i lov om skibsregistrering.

I § 45 i 1969-loven fastsættes, at lov om forsikringsaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 24. oktober 1986, som senest ændret ved lov nr. 262 af 6. maj 1993, finder anvendelse med de ændringer, som følger af forholdets natur.

Til § 11

Rederier, der er omfattet af denne lov, forpligtes til at efterleve de af Krigsforsikringsinstituttets be-

styrelse fastsatte instruktioner samt de af bestyrelsen i medfør af vedtægterne truffene beslutninger. Sådanne instruktioner kan eksempelvis vedrøre sejlads i et bestemt område, hvor risikoen for skader er så høj, at det findes urimeligt at lade de andre forsikringstager bære risikoen herfor. Overtrædelse heraf kan efter bestyrelsens beslutning medføre tab af ret til erstatning. Dette svarer til den nuværende lovs § 8.

Til § 12

Stk. 1. Det er erhvervsministeren, der træffer beslutning om, hvornår Krigsforsikringsinstituttet skal indstille sin virksomhed og dermed blive et hvilende institut igen.

Stk. 2. Det er hensigten, at forsikringsordningen skal hvile i sig selv. Skulle der mod forventning opstå et overskud ved Krigsforsikringsinstituttets ophør, er det fundet rimeligt, at dette tilfalder de rederier, der har bidraget til ordningen.

Til § 13

Stk. 1 og 2. Rederier, samt juridiske personer, der ikke efterkommer den forpligtelse, der er nævnt i § 3, stk. 1, til at lade skibe omfattet af § 1 forsikre i Krigsforsikringsinstituttet, straffes med bøde.

Til § 14

Erhvervsministeren sætter loven i kraft. Det er ikke ensbetydende med, at Krigsforsikringsinstituttet oprettes, eller at betalingspligten indtræder. Dette sker først efter erhvervsministerens beslutning herom. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets § 1, § 3 og § 12, stk. 1.

Til § 15

Det er i den nugældende lovs § 11, stk. 4, bestemt, at instituttets formue i tilfælde af ophør skal fordeles mellem garantierne i instituttet på dette tidspunkt i forhold til deres gennemsnitlige garantihæftelse siden 1. april 1949. Herved får staten udbetalt 55% af formuen, og danske rederier får 36%. Resten tilfalder forsikringsselskaber og et konsortium, som består af banker, herunder Nationalbanken. Instituttets formue var ved udgangen af 1996 ca. 3,7 mia. kr., og instituttets formue forventes at være noget større ved udgangen af 1997. Der henvises i øvrigt til instituttets resultatopgørelse for 1995 og balance for 1995, der er optrykt som bilag.

Det er hensigten at udpege en likvidator kort tid efter lovens vedtagelse, idet der sigtes mod en hurtig likvidation med henblik på en afslutning inden årets